

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.49. Alii Canones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII
A. C. 633.

c. 40.

quem illa ætate aliqui necdum credebant Canonicum. Diaconis unum tantum Orarium seu Stolam & non duas gestare liceat, quæ nec auro, nec variis coloribus splendeat. Usus contrarius prævaluit, & Diaconorum Stolæ, quæ priscis temporibus semper lineæ erant, nunc ex pannis pretiosis comparantur. Diaconi Stolam in humero sinistro habeant, ut brachio dextro in Sancto Ministerio libere uti possint. Omnes Clerici coronam ejusdem formæ habeant, id est coronam proprii capillitii, ita ut capitis vertex rarus emineat. Nam prius Lectores in Gallæcia prolixis crinibus sicut Laici incedebant, & solum exiguum verticis orbem radebant.

c. 41.

§. XLIX.

Alii Canones.

Præterea antiqua statuta de Ordinationibus Episcoporum, præsertim quæ ad Libertatem Electionis pertinent, renovantur, & quælibet Irregularitas speciatim memoratur. Præcipitur Episcopis Presbyteris & Diaconis, ut Syncellitas habeant, id est, exploratæ probitatis viros, qui in eodem secum cubiculo dormiant. Clerici juvenes in uno loco habitent sub custodia Senis sapientis, & si Pupilli sint, Episcopus non solum Bonorum ipsorum, sed etiam vitæ & morum curam

c. 19.

c. 22. 23. 24.

ram gerat. Clerici, qui Seditioe ex-
 orta arma corripuerint, gradu suo deji-
 ciantur, & ad pœnitentiam agendam in
 Monasterium detrudantur. Pœnam
 eandem subire cogantur, qui Magos, A-
 ruspices, Augures, aliosve Divinatores
 consuluerint. Episcopus aut Clericus
 depositus, etiam injuste, Munere suo
 non denuo fungatur, nisi ei prius Digni-
 tatis suæ Insignia solemniter reddita
 fuerint, sicut ea in sua Ordinatione ac-
 cepit. Id est, Episcopo Orarium, An-
 nulus, & Pedum, Presbytero Orarium
 & Casula, Diacono Orarium & Alba,
 Subdiacono Patena & Calix iterum tra-
 debantur.

Episcopi non prius Reos examinan-
 di provinciam in se suscipiant, quam de
 obtinenda vitæ gratia juramentum eis
 præstitum fuerit. Si Episcopus in effu-
 sione humani sanguinis partem habuerit,
 deponatur. Episcopi Judices potesta-
 te sua abutentes admoneant; & si er-
 rorem non emendaverint, Regi indi-
 cent.

Clericis ad vitam Monasticam trans-
 euntibus Episcopi impedimentum non
 ponant. Item Episcopi Monachos ad o-
 pera servilia in commodum suum non
 adhibeant, ita ut Monasteria pene in præ-
 dia Episcoporum convertantur. Non
 plus

Sæculum VII
 A. C. 633.

c. 45.

c. 29.

c. 28.

c. 31.

c. 32.

c. 50.

c. 51.

- Sæculum VII plus juris sibi in Monasteria usurpent,
A. C. 633. quam Canones eis tribuunt; Monachos
 ad omnium virtutum exercitium hor-
 tentur, Abbates, ceterosque Officiales
 constituent, & curent, ut Regula obser-
 vetur. Qui urgente periculo Pœnitentiam
 receperunt, nullo crimine specia-
 tim exposito, sed confessione generali
 dicentes, se esse Peccatores, si voluerint,
 Clericis adscribi possint. Illis vero, qui
 Pœnitentiam recipientes peccatum mor-
 tale publice confessi fuerint, aditus ad
 Ordinem Clericorum nunquam pateat.
6. 54. Pœnitentes, qui suo arbitrio ad aliorum
 Laicorum statum redierint, Episcopus in
 pœnitentium ordinem denuo redigat, &
 si recusent, aut ex pœnitentium statio-
 ne secundo fugiant, tanquam Apostatæ
 habeantur, & Anathemate percutiantur.
6. 55. Illa adhuc ætate Viduæ dabantur, Deo
 consecratæ per Professionem publicam,
 ubi præsentem Episcopo vestes mutabant,
 quamvis nulli Congregationi jungeren-
 tur. Hæ Sanctimoniales, seu Mulieres
 Religiosæ, appellabantur, quibus exinde
 nubere non licebat.
6. 56. Episcopus Servos Ecclesiæ manumit-
 tere non possit, nisi aliunde Ecclesiam in-
 demnem præstet; & si non præstiterit,
 Successor ejus manumissos ad pristinam
 servitutem subeundam compellat. Tam
 Liberti

Liberti Ecclesiarum, quam eorum Post-
 ri semper Ecclesiis obstricti remaneant, Sæculum VII
 & ad illa obsequia præstanda teneantur, A. C. 633.
 quæ Patroni a Libertis suis exigere solent. c. 70. 71.
 Servi Ecclesiæ Presbyteri aut Diaconi c. 74.
 rurales ordinari possint, si prius fuerint
 manumissi. Post eorum mortem omnia
 ipsorum Bona Ecclesia acquirat. Tales c. 72.
 etiam tam parum, quam alii Liberti con-
 tra Ecclesiam testes esse possint. Eccle-
 sia Libertos privatorum, si Episcopus ro-
 gatus fuerit, in suam Tutelam recipiat.
 Liberti non possint ad Ordines admitti,
 nisi Patroni eos ab obligatione reddendi
 omnia obsequia relaxaverint. c. 73.

Exinde non compellantur Judæi ad
 suscipiendam Fidem, quam omnes non c. 57.
 aliter quam libera voluntate, & sola Præ-
 dicationis vi permoti amplectantur; illi
 vero, qui regnante Rege Sisebuto ad pro-
 fitendum Religionem Christi coacti sunt,
 quia jam Sacramenta receperunt, nem-
 pe Baptismum, Sancti Chrismatis Un-
 ctionem, atque Corpus & Sanguinem
 Domini Nostri, cogendi sunt ad servan-
 dam Fidem, etiam vi adhibita susceptam,
 ne Religio Infidelium ludibrio exponatur,
 & Nomen Domini blasphemetur. Nemo c. 58.
 sive Clericus sive Laicus Judæos cum Fi-
 dei detrimento sub pœna Excommunica-
 tionis tueatur.

D d d 2

Istud

Sæculum VII

A. C. 633.

c. 59.

c. 60.

Istud ideo cavetur, quia etiam Episcopos invenire erat, qui acceptis a Judæis muneribus corrumpi se patiebantur. Judæi Apostatæ mancipia a se circumcisa amittant, quæ in libertatem afferantur. Omnes Judæorum parvuli parentibus suis eripiantur, & Monachis, vel aliis notæ Pietatis hominibus, tradantur, Religione Christiana imbuendi.

§. L.

Fidelitas Principi debita.

In ultimo Canone Concilii Toletani de Obedientia Regibus debita agitur, quod ut plenius intelligatur, scitu necessarium est, qua via Sisenandus ad Regnum pervenerit. Sisebuto anno 621. fatis functo successit filius Reccaredus II. sed is trium solummodo mensium Rex fuit. Ipso præcoci morte erepto, Gothi Regem elegerunt Suintilam sub Regni auspiciis ob res gestas carissimum; quippe Romanos tota Hispania expulit, & omnium primus universam sibi subjecit. Cum vero anno 625. Ricimerum filium suum infantem Regem proclamari jussisset, in se concitavit indignationem Optimatum, quorum aliquis, cui nomen Sisenandus, Dagoberti Regis Franciæ auxiliis suffultus effecit, ut anno 631. Gothorum Rex salutaretur. Proinde Suintila, postquam

annis

Isid. Chr. to.
1. Bibl. Lab.
p. 69.

Fredeg. c. 73.